

SZENTGYÖRGYI LÁSZLÓ
Palackposta

Korunk

Ha
törpe
a kor,

milyen
lehet
mindaz,

amit
korszerűnek
tartunk?

Homokóra

Tavasza, nyár, ősz, tél:
négy évszak: egy esztendő –
a múlt idő.

C'est la Vie

Elkopott szavak,
elvásott gondolatok:
törpe valóság.

Körömvers

Inkább köröm,
mint vers.

Ábránd

Nyilaim közül,
bár egyetlenegy is, ha
célba találna...

Örökség

Előre az és annyit visz,
amit s amennyit hátrahagyunk.

Pityku

Azt mondom: *pityku*.
S tudod, mire gondolok.
Kell-e ennél több?

Epitáfium

Diadalmenetben vonult –
eddig.

Vallomás

Azt hiszem, lenne
mit meg- és bevallanom –
hát elhallgatom.

Mérleg

Itt az egyenleg.
Nyilvánvaló: tartozom.
Főleg magamnak.

Túlélő

Ezt átvészelttem.
Gyakoroltam eleget.
Már *túl* is élek.

Esély

Minden egyes
leírt szó,
papírra vetett
betű: egy-egy
eljátszott esély.

Önvád

Sohasem fogod
megbocsátani magadnak,
hogy nem rajtad múltott.

Költőportré

Szerény is volt, igyekvő is volt.
Egyvalami hibádzott nála:
mások verseit írta.

Vágyódás

Azt szeretném itt se légy,
miközben utánad vágyakozom.

Alaptétel

Csak osztom az észet:
nektek nemigen lesz több,
nekem kevesebb.